

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.188 van 9 mei 2003
in de zaak A.123.417/XIV-10.701.**

In zake : 1) XXX,
 2) XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat M. J. BAUWENS,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 391, bus 15

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 7 augustus 1979, en XXX, geboren op 5 juli 1977, beiden van Slowaakse nationaliteit, op 3 juli 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 9 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 5 maart 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. J. BAUWENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen komen België binnen op 17 december 2001 en verklaren zich vluchteling op 28 december 2001.

1.2. Op 9 januari 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 10 juni 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voornoemde beslissingen. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal met betrekking tot XXX, die de eerste bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk en kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U bent een Slovaaks staatsburger van Roma-origine. U woonde in Kosice. U verklaart uw land van herkomst te zijn ontlucht omwille van problemen, veroorzaakt door uw origine. In 1998 diende u in Finland een asielaanvraag in. Na een negatieve beslissing werd u in april of mei 2000 naar Slovakije gerepatriëerd. Een tweetal maanden na uw terugkeer leerde u uw huidige vriendinXXX kennen, met wie u in Lunik IX ging samenwonen. Een tiental keer werd u op straat door politieagenten beledigd en geslagen omwille van uw afkomst. Soms namen zij u dan mee naar het politiekantoor, waar u enkele uren werd vastgehouden. Twee maal raadpleegde u de spoedgevallendienst van Kosice, waarvan u een medisch attest bekwam. Een vijftal keer per maand werd u op straat door racisten aangevallen. Zij beledigden en sloegen u.

Omdat u uw belagers niet kon identificeren, hebt u zich nooit tot de politie gewend om hen aan te klagen. Tijdens haar twee zwangerschappen weigerde de wijkdokter uw vrouw te onderzoeken. De afspraken van uw vrouw werden telkens uitgesteld. De kinderarts van uw wijk weigerde uw zoon, geboren in mei 2001, de nodige inenting te verstrekken. Het was alom bekend dat die wijkdokter Roma discrimineerde.

Omwille van deze problemen besloot u Slovaakije te ontvluchten. Op 14 december 2001 vertrok u, samen met uw vriendinXXX en uw minderjarige zoon J. en rond 18 december 2001 kwam u in België aan. Uw asielaanvraag diende u op 28 december in. In België werd uw dochter O. geboren.

U bent in het bezit van een geldig internationaal Slovaaks paspoort, van uw rijbewijs, mutualiteitskaart en vier artikels, die u in België hebt ontvangen, over de algemene situatie van Roma in Slovaakije.

Vooreerst dienen tegenstrijdigheden te worden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen enerzijds en de verklaringen van u en uw vriendin anderzijds.

Zo verklaart u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat skinheads de laatste tijd bijna dagelijks binnenvielen in uw wijk, Lunik IX, om er brandbommen te gooien en in het wilde weg te schieten (zie verslag DVZ, p. 13). Voor het Commissariaat-generaal echter, haalt u voor de periode die u in Lunik IX doorbracht, d.w.z. van circa augustus 2000 tot december 2001, slechts drie dergelijke aanslagen aan (zie verslag CGVS, p.6).

Voorts is het opmerkelijk dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakt van de aanvallen door skinheads waarvan u, volgens uw verklaringen voor het CGVS, sedert uw terugkeer uit Finland vijf à zes keer per maand het slachtoffer werd (zie verslag, p.5). Over de twee aanvallen die u voor de DVZ wel vermeldde, zegt u voor het CGVS dat ze vóór uw vertrek naar Finland plaats hadden (zie verslag, p.5). Aangezien u verklaart dat deze aanslagen door skinheads mede de aanleiding vormden tot uw vlucht (zie verslag CGVS, p.3 en 9), kan u deze lacune niet legitimeren met louter vergeetachtigheid. Tenslotte verklaart uw vriendin dat u omwille van de aanvallen op uw fysieke integriteit één keer een arts raadpleegde. Bij deze consultatie, die volgens haar plaats had na de geboorte van uw zoon, werd u door de arts, die u niet geloofde en niet wilde onderzoeken, uitgelachen (zie verslag CGVS, p.3 en 4). U verklaart daarentegen vóór de geboorte van uw zoon twee maal een dokter te hebben geraadpleegd omwille van de aanvallen. Dat u geen opmerkingen maakte over een onheuse behandeling door de arts en deze arts op uw aanvraag telkens een attest opstelde, waarin hij vermeldde dat u aangevallen was, wijst er niet op dat hij u niet ter wille zou zijn (zie verslag CGVS, p.4 en 9) geweest. Vastgestelde tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze aan.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u geen enkele poging hebt ondernomen de door u ondervonden problemen aan te klagen. Nochtans kende u in Kosice het 'Burgerinitiatief Mensen Tegen Racisme', dat u met een eventuele klacht had kunnen helpen.

Verder moet worden vastgesteld dat de problemen die u met de dokters ondervond (uitstel van consultaties en problemen om uw zoontje te laten inenten), problemen van algemene discriminatie zijn maar niet zwaarwichtig genoeg zijn om te worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat in hoofde van uw vriendin,XXX eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf werd genomen wegens bedrieglijk en kennelijk ongegrond.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden weerhouden. Uw internationale paspoort, rijbewijs en mutualiteitskaart wijzigen het voorgaande niet, zij betreffen enkel uw identiteit, hetgeen niet ter discussie staat. De vier artikels die u neerlegt kunnen deze beslissing evenmin veranderen, daar ze niet over u persoonlijk handelen maar een algemene situatie beschrijven.

(...).

De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal met betrekking tot XXX, die de tweede bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk en kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, verklaarde voor het Commissariaat-generaal problemen te hebben gehad omwille van uw origine.

U vroeg voor de eerste keer asiel aan in België op 27 augustus 1998. Het Commissariaat-generaal nam een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op 19 mei 1999. U keerde terug naar Slowakije. Op 1 september 1999 vroeg u voor de tweede maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 26 mei 2000 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Opnieuw keerde u terug naar Slowakije. Op 28 december 2001 diende u voor de derde keer een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U was vergezeld van uw partner, XXX en uw minderjarige zoon, S. J..

Ter staving van uw derde asielaanvraag haalde u volgende feiten aan. Op 26 mei 2001 werd uw zoon, S. J., geboren. Hij kreeg zijn eerste inenting in het ziekenhuis waar u bevallen was. Toen u later met hem naar de kinderarts ging voor de andere inentingen tegen kinderziektes wilde deze u niet ontvangen. De kinderarts zei telkens dat u enkele weken later moest terugkomen. U bent ongeveer zes keer tevergeefs bij de kinderarts geweest. Naar een andere arts kon u niet gaan omdat de kinderarts het medisch dossier van uw kind niet wilde geven. Toen u zwanger was van uw tweede kindje wilde de arts u omwille van uw origine niet ontvangen. Ook uw partner, S. J., had problemen. Hij werd vaak geslagen door skinheads en de politie. Eén keer, in de zomer van 2001, heeft hij een dokter geraadpleegd, maar de dokter lachte hem uit en geloofde hem niet. Noch u noch uw echtgenoot dienden klacht in bij de politie omdat u had gehoord dat de politie zelf mensen slaat wanneer ze klacht komen indienen. Uit bezorgdheid voor uw zoon en uw partner, besloot u het land opnieuw te verlaten.

Op 14 december 2001 heeft u Slowakije per trein verlaten. Op 17 december 2001 kwam u in België aan waar u op 28 december 2001 in het gezelschap van uw partner en zoon uw derde asielaanvraag indiende.

Op 25 maart 2002 bent u in België bevallen van een dochter, O..

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de problemen die u met de dokter ondervond (uitstel van consultaties en problemen om uw zoon te laten inenten), problemen van algemene discriminatie zijn maar niet voldoende zwaarwichtig zijn om te worden beschouwd als daadwerkelijke vormen van vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

In verband met de door u aangehaalde problemen van uw partner (hij werd vaak geslagen door skinheads en politieagenten), dienen de volgende tegenstrijdigheden te worden vastgesteld tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en de verklaringen van uw partner, S. J. voor dezelfde asielinstantie. Zo verklaarde uw partner voor het Commissariaat-generaal dat hij tweemaal naar de dokter ging als gevolg van de verwondingen nadat hij geslagen was. Ook verklaarde uw vriend dat hij telkens een attest kreeg (CGVS man, p. 4). Zelf verklaarde u echter dat uw partner slechts één keer naar de dokter ging (CGVS vrouw, p.3). U ontkende formeel dat hij nog op andere momenten naar de dokter is geweest nadat hij geslagen was (CGVS vrouw, p. 4). Daarbij verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat de dokter uw vriend niet geloofde dat hij geslagen was (CGVS vrouw, p. 3-4), terwijl uw vriend verklaarde dat de dokter een attest schreef, op zijn vraag, waarin stond dat hij geslagen was (CGVS man, p. 9). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de oprechtheid van uw verklaringen met betrekking tot de problemen van uw partner.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Hieraan dient te worden toegevoegd dat eveneens in het kader van de asielaanvraag van uw partner, S. J., tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd besloten.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag aangebrachte document (geldig Slovaaks paspoort) wijzigt niets aan deze beslissing. Uw paspoort bevestigt enkel uw identiteit, waaraan niet wordt getwijfeld.

(...).".

2. Overwegende dat verzoekers in een enig middel de schending aanvoeren van de artikelen 52, § 2, 2/, en 62, alinea 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het beginsel van behoorlijk bestuur en van het beginsel van de tegenspraak; dat verzoekers daaraan toevoegen dat een manifeste appreciatiefout werd begaan;

2.1. . Overwegende dat verzoekers niet aanduiden welk beginsel van behoorlijk bestuur werd geschonden; dat zij evenmin aantonen op welke wijze het beginsel van de tegenspraak zou zijn geschonden, zodat dit onderdeel van het enig middel niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende dat de Minister of diens gemachtigde op grond van artikel 52, § 2, 2/, van de Vreemdelingenwet kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk is binnengekomen zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet zal toegelaten worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven, wanneer de vreemdeling zich bevindt in één van de gevallen bedoeld in artikel 52, § 1, 2/ tot 5/ en 7/, van de Vreemdelingenwet; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die gevat is door een dringend beroep tegen een dergelijke beslissing, moet nagaan of voormelde bepaling op correcte wijze is toegepast; dat hij naar luid van artikel 63/3, § 1, van de Vreemdelingenwet de aangevochten beslissing bevestigt of beslist dat de betrokkene voorlopig wordt toegelaten tot binnenkomst, verblijf of vestiging, in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken heeft bevestigd omdat de asielaanvraag van verzoekers bedrieglijk en kennelijk ongegrond is; dat verzoekers zowel de bedrieglijkheid als de kennelijke ongegrondheid betwisten; dat dit blijkt uit wat volgt;

2.3. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de belanghebbenden in kennis te stellen van de redenen waarom de desbetreffende administratieve overheid tot de bestreden beslissingen is gekomen zodat zij in staat zijn te weten of het aangewezen is zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hen verschaft; dat in de beslissingen de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld en dat deze pertinent en afdoende moeten zijn;

Overwegende dat verzoekers de motivering van de bestreden beslissing aanvechten, zodat zij de motieven ervan perfect kennen en bijgevolg is voldaan aan de formele motiveringsplicht;

2.4. Overwegende dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid biedt een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren op grond van een aantal criteria en de verblijfsweigerig genomen door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken te bevestigen; dat één van de onontvankelijkheidsgronden de “kennelijke ongegrondheid” is; dat een asielaanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een geponde vrees

voor vervolging; dat in casu de Commissaris-generaal vaststelt dat de problemen die verzoekers ondervonden met de dokters, namelijk uitstel van consultaties en moeilijkheden om hun zoon te laten inenten, problemen van algemene discriminatie betreffen en onvoldoende zwaarwichtig zijn om te beantwoorden aan de vereiste van een persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat een andere onontvankelijkheidsgrond de “bedrieglijkheid” is; dat het bedrieglijk karakter van de asielaanvragen onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat de verklaringen van verzoekers aangetast zijn door tegenstrijdigheden, of omdat ze verward of onsamenhangend zijn of omdat de asielaanvraag gesteund is op valse verklaringen of op niet-authentieke documenten; dat in casu de Commissaris-generaal heeft vastgesteld dat er tegenstrijdigheden bestaan tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoeker enerzijds en tussen de onderlinge verklaringen van verzoekers voor het Commissariaat-generaal anderzijds; dat de motieven van de bestreden beslissingen steun vinden in het administratief dossier en door verzoekers niet worden weerlegd in hun verzoekschrift:

- verzoeker verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat skinheads de laatste tijd bijna dagelijks binnenvielen in zijn wijk, Lunik IX, om er brandbommen te gooien en in het wilde weg te schieten, terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor die periode slechts drie dergelijke aanslagen aanhaalde;

- verzoeker verklaarde op het Commissariaat-generaal dat hij sinds zijn terugkeer uit Finland vijf- tot zesmaal het slachtoffer werd van aanvallen door skinheads, terwijl hij hiervan op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte, met uitzondering van twee aanslagen die plaatsvonden vóór zijn vertrek uit Finland. Aangezien deze aanvallen mede een determinerend motief vormen voor zijn vlucht, kan hij deze lacune niet legitimeren door loutere vergeetachtigheid;

- verzoekster beweerde dat verzoeker slechts eenmaal een dokter bezocht en dit ná de geboorte van hun zoon. Zij ontkent formeel dat hij nog op andere momenten een arts zou hebben geraadpleegd nadat hij geslagen was. Bovendien verklaarde zij dat de dokter niet geloofde dat verzoeker geslagen was en hem uitlachte, terwijl verzoeker verklaarde dat hij vóór de geboorte van hun zoon tweemaal naar een dokter ging omwille van de verwondingen ten gevolge van aanvallen en dat hij daarbij telkens een attest kreeg met vermelding van de slagen. Verzoeker maakte geen opmerkingen over een onheuse behandeling door de dokter, wat er niet op wijst dat die hem niet ter wille zou zijn geweest;

Overwegende dat verzoekers opwerpen dat de Commissaris-generaal ten onrechte de bedrieglijkheid of de kennelijke ongegrondheid van hun asielaanvraag afleidt uit een vergelijking van hun verklaringen, terwijl helemaal niet vaststaat wie van beiden onjuiste inlichtingen heeft verschaft; dat zo er al verschillen zouden zijn, quod non, deze niet van die aard zijn dat ze de geloofwaardigheid van hun asielrelaas in zijn geheel in twijfel kunnen trekken; dat verzoekers verder aanvoeren dat de Commissaris-generaal ten onrechte stelt dat hun asielmotieven niet voldoende zwaarwichtig zijn om te beantwoorden aan de criteria van de Vluchtelingenconventie, gelet op het ernstige en voortdurende karakter van

de bedreigingen, de inbreuken op hun fysieke integriteit en de discriminerende behandelingen; dat de Commissaris-generaal meer bepaald een onjuiste interpretatie geeft aan het begrip discriminatie, gezien de omstandigheden eigen aan de zaak;

Overwegende dat voormelde tegenstrijdigheden en vaststellingen steun vinden in het administratief dossier; dat verzoekers niet pogen om de motieven van de bestreden beslissing met concrete gegevens te weerleggen; dat zij zich beperken tot vage en algemene beweringen die niet vermogen de in de bestreden beslissingen opgenomen vaststellingen te ontkrachten; dat van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij alle elementen die zijn asielaanvraag ondersteunen van bij het begin van de procedure op correcte en volledige wijze aanbrengt, in het bijzonder wat betreft de gegevens die de directe aanleiding zijn geweest voor zijn vlucht; dat verzoekers hebben verzuimd hun asielrelaas op correcte en volledige wijze weer te geven; dat het overigens niet terzake doet wie van beiden onjuiste verklaringen heeft afgelegd; dat voormelde tegenstrijdigheden voldoende zwaarwichtig zijn om tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag te besluiten; dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen die tot het besluit kunnen leiden dat de Commissaris-generaal niet in redelijkheid tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag kon besluiten; dat zijn beslissing gebaseerd is op pertinente en afdoende motieven;

2.5. Overwegende dat verzoekers ten slotte opwerpen dat de Commissaris-generaal het bedrieglijk karakter onjuist interpreteert omdat hij geen rekening houdt met het feit dat bij verzoekers de manifeste wil ontbreekt om de Belgische asielinstanties te bedriegen, en dat een aantal onnauwkeurigheden in de opeenvolgende verklaringen van verzoekers op zich niet het bewijs leveren dat zij met opzet de Belgische autoriteiten wilden misleiden;

Overwegende dat, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, een manifeste wil om de Belgische overheden te bedriegen of te misleiden, niet vereist is om in redelijkheid tot het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag te besluiten; dat de Commissaris-generaal derhalve op goede gronden tot de genomen beslissing kon komen; dat hij bovendien opmerkt dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om hun problemen aan te kaarten bij het “Burgerinitiatief Mensen tegen Racisme”; dat gelet op wat voorafgaat, de Commissaris-generaal geen manifeste appreciatiefout heeft gemaakt; dat hij op goede gronden een bevestigende beslissing heeft genomen ten opzichte van verzoekers; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als

accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen mei tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.